ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଦ୍ୱିତୀୟ

ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କ ତ୍ରିମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗ: ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଗତିଶୀଳତାର ଉଦ୍‌ଘାଟନ

Jeff Pippenger
2024-02-29

ଏଲିୟାଙ୍କର ତ୍ରିଗୁଣ ପ୍ରୟୋଗ ଦେବଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନମୂଳକ ବିଚାରର ସେହି କାଳାବଧିରେ ସନ୍ଦେଶ, ସନ୍ଦେଶବାହକ ଏବଂ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରେ; ଏହି କାଳାବଧି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଅନୁଗ୍ରହାବଧିର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ। କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦନମୂଳକ ବିଚାର ସେହି ଅବଧିରୁ କ୍ରମେ ତୀବ୍ରତର ହୁଏ ଯେଉଁଠାରେ ଦେବଙ୍କର ବିଚାର ଦୟା ସହିତ ମିଶ୍ରିତ ଥାଏ, ଏବଂ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ ଯେତେବେଳେ ସାତଟି ଶେଷ ବିପଦରେ ତାଙ୍କର ବିଚାର ଦୟା ବିନା ଢାଳାଯାଏ।

ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଦୂତଙ୍କର ତ୍ରିବିଧ ପ୍ରୟୋଗ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତଦନ୍ତାତ୍ମକ ବିଚାରର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସମୟରେ ବାର୍ତ୍ତା, ଦୂତ ଓ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରେ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର କାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ସେହି କାଳ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେତେବେଳେହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରମାନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅ, ପଦ ସତାଇଶର ପୂରଣରେ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ। ଏହା କରିବା ସହିତ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସି ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାର ପଥ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ; ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ନିଜ ତିନି ବର୍ଷ ଆଧାର ସେବାକାଳର ଆରମ୍ଭରେ ଏବଂ ଶେଷରେ କରିଥିଲେ। ପ୍ରକୃତ ମନ୍ଦିରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା-ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା।

ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଏକ ପୂରଣ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଯୋହନ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇ, ପଦ ତେରରୁ ବାଇଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କଲେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁରାତନ ନିୟମର ଏକ ଅଂଶ ସ୍ମରଣ କରାଇଲେ, ଯାହା ମଲାଖୀ ତିନିର ପୂରଣରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଓ ପରିଶୋଧନ କରିବାରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଂଶ ଥିଲା।

ଯୋହନଙ୍କ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଶରୀର-ମନ୍ଦିର ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବ, ସେ ତାହାକୁ ତିନି ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରିବେ। ତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ଆଲୋଚନାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ଯେ, ହେରୋଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାକୃତ ମନ୍ଦିରର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ସେହି ବର୍ଷରେ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ନେଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ଉଦାହରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ—ସେହି ନିୟମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ଭିତରେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ।

ସେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯେ ଶାବ୍ଦିକ ବିଷୟ ଆତ୍ମିକ ବିଷୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତୀକରୂପେ "ଛୟାଳିଶ" ସଂଖ୍ୟାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ କୁଞ୍ଜି ସ୍ଥାପନ କଲେ। "ଛୟାଳିଶ" ଦିନ ହେଉଛି ସେହି ସମୟ ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ପର୍ବତରେ ରହି ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ। "ଛୟାଳିଶ" ହେଉଛି ସେହି କ୍ରୋମୋସୋମର ସଂଖ୍ୟା, ଯାହା ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଠନ କରେ। "ଛୟାଳିଶ" ହେଉଛି ସେହି ବର୍ଷମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା (1798 ରୁ 1844) ଯେଉଁଥିରେ ପୌତ୍ତଳିକତା ଏବଂ ପରେ ପାପତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା।

ମନ୍ଦିରର ଏହି ଦୁଇଟି ଶୁଦ୍ଧିକରଣରେ ତିନି ଦିନ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ସମାନ ବୋଲିଥିବା ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ଏଥିରେ ଶାବ୍ଦିକ ବିଷୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ବୋଲିଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଉଭୟ ପୂରଣ ଏବଂ ପୂର୍ବକଥନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରାନ୍ତିବିଶତଃ ବୁଝାଯାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ।

ଏହି ଦୁଇଟି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସମୟକାଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ ସେହିଟି "ବିଷଧର ସର୍ପମାନଙ୍କର ଏକ ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ପିଢ଼ି" ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଯେମାନେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚିହ୍ନଟି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଉଛି; କାରଣ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଚିହ୍ନ ହେଉଛି ସେହି ମନ୍ଦିରର ବିନାଶର ଚିହ୍ନ, ଯାହା ତିନି ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥାପିତ ହୁଏ।

> ହେ ସାପମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କିପରି ଭଲ କଥା କହିପାରିବ? କାରଣ ହୃଦୟର ପ୍ରଚୁରତାରୁ ମୁଖ କଥା କହେ.... ତାହାପରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଓ ଫରିଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଗୁରୁଦେବ, ଆମେ ତୁମ ପକ୍ଷରୁ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ। କିନ୍ତୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପିଢ଼ି ଚିହ୍ନ ଖୋଜେ; କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯୋନାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। କାରଣ ଯେପରି ଯୋନା ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତି ତିମିମାଛର ପେଟରେ ଥିଲେ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତସ୍ଥଳରେ ରହିବେ। ମାଥିଉ 12:34, 38–40.

ଏହି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗତିଶୀଳତାଗୁଡ଼ିକ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବାର ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ପୂରଣରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି, ଯେପରି ସେ ଯୋହନ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇରେ କରିଥିଲେ।

> ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପାସ୍କା ପର୍ବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଯାଇଲେ; ଏବଂ ସେ ମନ୍ଦିରରେ ବଳଦ, ମେଷ ଓ ପରା ବିକ୍ରୟ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ବଦଳକାରୀମାନଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ। ଏବଂ ସେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଦୋରିରେ ଏକ ଚାବୁକ ତିଆରି କରି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ମେଷମାନଙ୍କୁ ଓ ବଳଦମାନଙ୍କୁ ସହିତ, ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ; ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ବଦଳକାରୀମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ଢାଳିଦେଲେ, ଓ ମେଜଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲଟାଇଦେଲେ। ଏବଂ ପରା ବିକ୍ରୟ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସେ କହିଲେ, ଏହି ସବୁକୁ ଏଠାରୁ ନେଇଯାଅ; ମୋର ପିତାଙ୍କର ଗୃହକୁ ବ୍ୟାପାରର ଗୃହ କରିନଅ। ତାହାପରେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସ୍ମରଣ କଲେ ଯେ, ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି, "ତୁମ ଗୃହ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହ ମୋତେ ଗ୍ରସି ନେଇଛି।" ତାହାପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯେହେତୁ ଏହି କାମଗୁଡ଼ିକ କରୁଛ, ଆମକୁ କେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଉଛ?" ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଭଙ୍ଗିଦିଅ, ଏବଂ ତିନି ଦିନରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପୁନର୍ଥାପନ କରିବି।" ତାହାପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, "ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣରେ ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଛି, ଏବଂ ତୁମେ ତିନି ଦିନରେ ଏହାକୁ ଉଠାଇବ?" କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଦେହର ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ତେଣୁ, ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଆସିବା ପରେ, ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସ୍ମରଣ କଲେ ଯେ ସେ ଏହି କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଓ ଯୀଶୁ କହିଥିବା ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ଯୋହନ 2:13–22.

ନିୟମର ଦୂତ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ "ରୂପା" ପରି, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ "ସୁନା" ପରି, ଯାହା ବିଶ୍ୱାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶୋଧନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ନିୟମର ଦୂତ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ "ବାକ୍ୟ"ରେ ସେମାନଙ୍କର "ବିଶ୍ୱାସ" ବୃଦ୍ଧି କରି ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସହିତେ ପରିଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ। ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ସଦା ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସୁଥିବା ସମୟରେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନେ ପରିଶୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି।

> "'ଯାହାଙ୍କର କୁଲା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପରିଷ୍କାର କରିବେ, ଏବଂ ନିଜ ଗହମକୁ ଗୋଦାମରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ।' ମାଥିଉ 3:12। ଏହା ଶୋଧନର ସମୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା। ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଭୁସି ଗହମଠାରୁ ପୃଥକ କରାଯାଉଥିଲା। ତିରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅଭିମାନୀ ଏବଂ ଆତ୍ମଧାର୍ମିକ ଥିବାରୁ, ନମ୍ରତାର ଜୀବନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଜଗତାସକ୍ତ ଥିବାରୁ,

> ଅନେକେ ଯୀଶୁଠାରୁ ଫେରିଗଲେ। ଅନେକେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହି କାମଟି ହିଁ କରୁଛନ୍ତି। କଫର୍ନାହୂମର ସଭାଗୃହରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ, ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ସେହିପରି ପରୀକ୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ହୃଦୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ, ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ନୁହେଁ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦେଖନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆତ୍ମ-ଅସ୍ୱୀକାରମୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତି। ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ସେମାନେ କ୍ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାନ୍ତି। ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ସେହିପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଓସ ପାଇ ଚାଲିଯାନ୍ତି, ବଡ଼ବଡ଼ାଇ କହି, 'ଏହି କଥା କଠିନ; ଏହା କିଏ ଶୁଣିପାରେ?'" The Desire of Ages, 392.

"କାପର୍ନାହୂମର ସଭାଗୃହରେ" "ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ସେହି 'ଆତ୍ମାମାନେ'," ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦେହ ଭକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ପାନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଆତ୍ମିକ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍ ଦେହକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ। ଯୋହନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ ଯେ ପୂର୍ବଦ୍ରଷ୍ଟାତ୍ମକ ପ୍ରତିରୂପ ଦେଇଥିଲେ, ଏହା ସେହି ଏକେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ—ଯେ ସାକ୍ଷାତ୍ ବସ୍ତୁ ଆତ୍ମିକର ପୂର୍ବେ ଆସେ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—"ଏକ କଠିନ କଥା" ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ ହେଲା, ଯାହାକୁ ସେମାନେ "ଶୁଣିବାକୁ" ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିଲେ, ସେମାନେ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର କେବେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ। ଏହା ଯୋହନ ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ, ଛୟଷଠିଏ ପଦ (୬୬)ରେ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ଶୀଘ୍ର-ଆସନ୍ତା ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ପୂର୍ବଛବି 22 ଅକ୍ଟୋବର 1844 ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହାର ପୁନଃ ପୂର୍ବଛବି କାଲଭାରୀର କ୍ରୁଶ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ସେହି ସମୟରୁ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ପଛକୁ ଫେରିଗଲେ, ଏବଂ ଆଉ ତାଙ୍କ ସହିତ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ। ଯୋହନ 6:66।

ଯୋହନଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ "ସ୍ମରଣ" କରିବା ପାଇଁ ପରିଚାଳିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ "ଉତ୍ସାହୀ" ଶବ୍ଦଟି ହିବ୍ରୁ ଓ ଗ୍ରୀକ—ଉଭୟ ଭାଷାରେ "ଈର୍ଷ୍ୟାଳୁ" ଶବ୍ଦ ସହ ଏକେ ଅର୍ଥବୋଧକ।

> କାରଣ ତୁମ ଗୃହ ପାଇଁ ଥିବା ଉତ୍ସାହ ମୋତେ ଭସ୍ମ କରିଦେଇଛି; ଏବଂ ଯେମାନେ ତୁମକୁ ନିନ୍ଦା କଲେ ସେମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦାମାନେ ମୋ ଉପରେ ପତିତ ହୋଇଛି। ଗୀତସଂହିତା ୬୯:୨।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ସାହ, ଯାହା ତାଙ୍କର ଈର୍ଷ୍ୟା, ସେହିଟି ଈର୍ଷ୍ୟାଳୁ ଈଶ୍ୱର ଭାବରେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବର ସେହି ତତ୍ତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାଙ୍କ ଈର୍ଷ୍ୟା ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଯୋହନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏହା ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିଲେ ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପୁରୁଷରେ ଘଟେ, ଯଦ୍ୟପି ଅନ୍ତିମ ପୁରୁଷର ପାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାବେଳେ ତୃତୀୟ ପୁରୁଷର କେତେକ ଲୋକ ସଦା ଏଯାବତ୍ ଅବସ୍ଥିତ ରହିଥାନ୍ତି। ସେହି ପୁରୁଷ ସାପସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏକ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପୁରୁଷ ଅଟେ।

ମୋଶି ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୋଶି ଛଅଚାଳିଶ ଦିନ ଧରି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞାରେ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଈର୍ଷ୍ୟା ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ।

> ଏବଂ ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜାଣ, ତୁମର ବଂଶ ନିଜମାନଙ୍କର ନୁହେଁ ଏମିତି ଏକ ଦେଶରେ ପରଦେଶୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଚାରିଶେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେବେ। ଏବଂ ଯେହି ଜାତିଙ୍କର ସେମାନେ ସେବା କରିବେ, ସେହି ଜାତିଙ୍କୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବି; ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନେ ବହୁତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ବାହାରି ଆସିବେ। ଏବଂ ତୁମେ ଶାନ୍ତିରେ ତୁମ ପିତୃଗଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ; ତୁମେ ଶୁଭ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସମାଧିସ୍ଥ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଫେରି ଆସିବେ; କାରଣ ଆମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 15:13–16.

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଶେଷ ପିଢ଼ୀରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀର ମନ୍ଦିର, ଯାହାକୁ ପେତ୍ର "ଆତ୍ମିକ ଗୃହ" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ, ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଉତ୍ସାହରେ ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଇଥର ନିଜ ଇର୍ଷ୍ୟାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। 1844 ମସିହାରେ ପରମେଶ୍ୱର ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରକୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସେ ପୂର୍ବତନ ମନୋନୀତ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଇଥିଲେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ହଠାତ୍ ଆସିଥିଲେ।

ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଓ ମିଲରାଇଟମାନେ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବାବେଳେ, ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲା। ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା "ଶେଷ ସମୟରେ" ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଆଗମନ ସହିତ ଆସିଲା। ଲେବିଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ "ଶୁଦ୍ଧ ଓ ପରିଶୋଧିତ" କରିବା ପାଇଁ ଥିବା ସନ୍ଦେଶଟି ୧୮୩୧ ମସିହାରେ ଔପଚାରିକ ରୂପ ପାଇବା ପରେ, ୧୮୪୦ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ୧୮୪୪ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୧୯ ତାରିଖରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଏବଂ ବାବିଲୋନର କନ୍ୟାମାନେ ହେଲେ।

ତାହାପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲା, ଏବଂ ଏକ ପରିଶୋଧନ ଓ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ସଂପାଦିତ ହେଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଯେତେବେଳେ ଅଗଷ୍ଟ ଦ୍ୱାଦଶରୁ ସପ୍ତଦଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର-ସଭାରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ପୃଥକ୍କରଣର ପରୀକ୍ଷା ସଂପାଦିତ ହେଲା।

ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଓ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିଲା, ସେହିଥିଲା ତେଲ, ଯାହା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ରୋଦନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା। ୧୮୪୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେବେଳେ, ମନ୍ଦିରଟି ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା (ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ)। ସେହି ସମୟରେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ।

> "ପବିତ୍ରାଳୟର ପରିଶୋଧନ ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆମର ମହାଯାଜକ ଭାବରେ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ଦାନିଏଲ 8:14ରେ ଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନଦିନୀୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗମନ, ଯେପରି ଦାନିଏଲ 7:13ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଗମନ, ଯାହା ମଲାଖୀ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବବାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା,— ଏହାମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକେ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା; ଏବଂ ଏହି ଏକେ ଘଟଣାକୁ ମଥି 25ରେ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଉପମାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିବାହକୁ ବରଙ୍କ ଆଗମନ ଦ୍ୱାରା ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।" The Great Controversy, 426.

ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ତାଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଓ ପରିଶୋଧନର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯାହା ମଲାଖି ଅଧ୍ୟାୟ ତୃତୀୟରେ ଲେବୀର ପୁତ୍ରମାନେ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ ମିଲରାଇଟ୍ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ଥିଲା।

> "ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶାଧୀନ ହୋଇ ବରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆଗକୁ ବାହାରିଯାଇଥିବା ଅନେକେ, ଜଗତକୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ତୃତୀୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏବଂ ଶେଷ ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଯିବା ସମୟରେ ମଧ ଏହା ସଦୃଶ ଏକ ଅବସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ।"
>
> "ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଉଚିତ। ଆମେ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହେଉଛୁ।" Review and Herald, October 31, 1899.

ଯେବେ ପ୍ର ଥମ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା 11 ଅଗଷ୍ଟ , 1840 ତାରିଖରେ ଶକ୍ତି ପ୍ର ାପ୍ତ ହେଲା, ତେବେ ବହୁଲୋକ ମିଲରୀୟ ଆନ୍ଦୋ ଳନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ। ପରେ 19 ଏପ୍ରି ଲ, 1844 ରେ, ଏକ ବିଶାଳ ଶ୍ରେ ଣୀ ସେହି ଆନ୍ଦୋ ଳନକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲା। 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ, ପାରମ୍ପ ରିକ ମତ ଏହିପରି ଯେ, ପ୍ର ାୟ ପଚାଶଜଣ ଆତ୍ମା ବିଶ୍ୱ ାସଦ୍ୱ ାରା ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରେ ପ୍ର ବେଶ କରିଥିଲେ। ଯଦି ଧରାଯାଏ ଯେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ପ୍ର ଥମେ ଅନୁସରଣ କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ର ାୟ ପଚାଶ ଆତ୍ମା ଥିଲା, ତେବେ ଯେବେ ଆମକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଏ ଯେ ପ୍ର ଥମ ଓ ଦ୍ୱି ତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ଗ୍ର ହଣ କରିଥିବା “ଅନେକେ” “ତୃତୀୟକୁ, ଶେଷ ପରୀକ୍ଷ ।କାରୀ ବାର୍ତ ାକୁ, ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ନ କଲେ,” ତାହାର ଅର୍ଥ କ’ଣ?

ବାଚନ୍ତିକ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଆଲୋକ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶକୁ ସେହି ପଚାଶ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କଲେ, ଯେମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଅନୁଭବରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଆରମ୍ଭରେ ସେମାନେ ଛିତରାହୋଇ ଯାଇଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ନିରାଶା ପ୍ରଥମ ନିରାଶାଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଜାଣୁଛୁ ଯେ କ୍ରୁଷ୍ଟର ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ନିରାଶା ପରି ସେମାନଙ୍କର ନିରାଶା ତତ୍ତେ ଅଧିକ ନଥିଲା।

ଉଭୟ ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ଖୋଲିଦେଲେ, ଏବଂ 1850 ସୁଦ୍ଧା, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରୁଥିଲେ।

> “ସେପ୍ଟେମ୍ବର 23, [1850] ତାରିଖରେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶକୁ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ସଂଗ୍ରହଣର ସମୟରେ ଉଦ୍ୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଛିତରାଇବାର ସମୟରେ ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରହାରିତ ଏବଂ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଂଗ୍ରହଣର ସମୟରେ, ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ଏବଂ ବାନ୍ଧି ଉଠାଇବେ। ଛିତରାଇବାର ସମୟରେ, ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ଉଦ୍ୟମମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟଳ୍ପ ପ୍ରଭାବ ଥିଲା, ବହୁତ କମ୍ କିମ୍ବା କିଛିଭି ନ ସାଧିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସଂଗ୍ରହଣର ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହାତ ରଖିଛନ୍ତି, ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରଚାର କରିବାର ଉଦ୍ୟମମାନେ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବ। ସମସ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକତାବଦ୍ଧ ଏବଂ ଉତ୍ସାହୀ ହେବା ଉଚିତ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ସଂଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଆମକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଛିତରାଇବାର ସମୟକୁ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା କାହାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲଜ୍ଜାଜନକ; କାରଣ ଯଦି ଈଶ୍ୱର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପାଇଁ ସେତେଟିକ୍ ମାତ୍ର କରନ୍ତି, ଯେତେଟି ସେ ସେତେବେଳେ କରିଥିଲେ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ କେବେବି ସଂଗ୍ରହିତ ହେବ ନାହିଁ। ଯେପରି ପ୍ରଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେପରି ଏକ ପତ୍ରିକାରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ।” Review and Herald, November 1, 1850.

କ୍ରୁଶରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ, ତିନି ଦିନ ପରେ ସେ ନିଜର ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। 1844 ର ଶେଷ ପରେ ପ୍ରାୟ ତିନି ବର୍ଷରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜର ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା ପାଳକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ସେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶନ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଲେ ଏବଂ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଦୁଇଟି ତାଲିକାର ଦ୍ୱିତୀୟଟିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କଲେ, ଯାହା 1850 ର ଶେଷରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ 1851 ର ଜାନୁଆରୀରେ Review and Herald ରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

୧୮୪୩ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିବା ବାର୍ତ୍ତାର ଭୌତିକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଥିଲା। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ, ଈଶ୍ୱର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପରି ବିଦ୍ରୋହ କଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଆଧୁନିକ—ଉଭୟ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା। ଯଦି ସେହି ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଆରମ୍ଭରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ବିଶ୍ୱାସରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ, ନିଜମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଭୌତିକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ—ଯାହା ୧୮୫୦ର ଚାର୍ଟ ଥିଲା—ବହନ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ଆଣିପାରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଘରକୁ ଯାଇପାରିଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବଙ୍କ, ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଦଶ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିଲା।

> “1844 ମସିହାର ମହା ନିରାଶା ପରେ ଯଦି ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଷ୍ଟ ମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱ ।ସକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର କାଶିତ ପ୍ର ଭୁତ୍ୱ ମୟ ପରିଚାଳନାରେ ଏକତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଗ୍ର ସର ହୋଇ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଗ୍ର ହଣ କରି ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ।ଙ୍କ ଶକ୍ତ ିରେ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷଣା

> କରିଥାନ୍ତେ , ତେବେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଉଦ୍ଧ ।ରକୁ ଦେଖିଥାନ୍ତେ ; ପ୍ର ଭୁ ସେମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ୟାସ ସହ ଶକ୍ତ ିଶାଳୀ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତେ , କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତ ।, ଏବଂ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ସେମାନଙ୍କ ର ପୁରସ୍କ ।ର ପାଇଁ ଗ୍ର ହଣ କରିବାକୁ ଆସିଯାଇଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ନିରାଶା ପରେ ଯେ ସନ୍ଦେ ହ ଓ ଅନିଶ୍ଚ ିତତାର ସମୟ ଆସିଲା, ସେହି ସମୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟ ବିଶ୍ୱ ।ସୀମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ଅନେକେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱ ।ସକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ.... ଏହିପରି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ର ।ପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଜଗତ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଗଲା। ଯଦି ସମସ୍ତ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଷ୍ଟ ସମ୍ପ୍ର ଦାୟ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଆଜ୍ଞ ।ମାନ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ।ସ ଉପରେ ଏକତ୍ର ିତ ହୋଇଥାନ୍ତ ।, ତେବେ ଆମର ଇତିହାସ କେତେ ଅଧିକ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତ ।!" Evangelism, 695.

ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଏବଂ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯେଣ୍ଟାକି ସେ ହଠାତ୍ ଆସି ଏକ ଏମନ୍ତି ଜନସମୁଦାୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଯେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଧୀନରେ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ମୋକ୍ଷର ସନ୍ଦେଶ ନେଇଯିବେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ସଫଳ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଡଭେଣ୍ଟବାଦର ଆରମ୍ଭ ତାହା କରିପାରିଲା ନାହିଁ। 1856 ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ଲାଓଦିକିଆର ଅବସ୍ଥାରେ ପତିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ, "seven times"ର ଅଗ୍ରଗାମୀ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ 1863 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ କରି ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିରତ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ। 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ ଦଶ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା। ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ଜଙ୍ଗଲ-ପରିଭ୍ରମଣର ଶେଷରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଏକେଇ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏପରିକାରେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ଆଣାଯିବାର ଏକ ଉଦାହରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା।

କାଦେଶରେ ଦଶଜଣ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ, ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପରେ ପୁନର୍ବାର କାଦେଶରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା। ଦଶଜଣ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ସେହି ବିଦ୍ରୋହ, ଯାହା ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ଅରଣ୍ୟ-ଭ୍ରମଣର କାରଣ ହେଲା, ସେହିଥି 1863ରେ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଲାଓଦିକିୟାର ଅରଣ୍ୟରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭ୍ରମଣକୁ ନିଜେ ଆଣିଲେ। ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ଶେଷରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପୁନଃ କାଦେଶକୁ ଆଣାଗଲା; ଏହା ଏହିପରି ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ 1863ରେ ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ମିଲେରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥିଲା, ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପୁନର୍ବାର ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ ପୁନିଥରେ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ଗିଲିଆଦ ଓ ବାଶାନର ବିଜୟରେ ଅନେକେ ସେହି ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ, ଯାହା ପ୍ରାୟ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ କାଦେଶରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଦୀର୍ଘ ମରୁପ୍ରାନ୍ତର-ଭ୍ରମଣ ପାଇଁ ନିୟତ କରିଥିଲା। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୁପ୍ତଚରମାନଙ୍କର ପ୍ରତିବେଦନ ଅନେକ ଦିଗରେ ସଠିକ୍ ଥିଲା। ସହରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶାଳ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କରେ ଦୈତ୍ୟକାୟ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ସହ ତୁଳନା କଲେ ହିବ୍ରୁମାନେ କେବଳ ବାମନ ସଦୃଶ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ବୁଝିପାରିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ମାରାତ୍ମକ ଭୁଲ ଥିଲା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଉପରେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା। କେବଳ ଏହି କାରଣରୁହିଁ ସେମାନେ ସେହି ଶୋଭନ ଦେଶରେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ।"
>
> "ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରଥମଥର କାନାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରୟାସ ବର୍ତ୍ତମାନତୁଳନାରେ ଅନେକ କମ୍ କଠିନତାର ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱରକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବେ, ତେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଆଗରେ ଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ; ଏବଂ ଦେଶର ଅବସ୍ଥିତ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ ସେ ଗୋଧିକାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଇବେ। ଜାତିମାନଙ୍କର ଭୟ ସାଧାରଣଭାବେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇନଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗତିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ସେମାନେ ସତର୍କ ଓ ପ୍ରବଳ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆଗମନକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଥିବା ବୃହତ୍ ଓ ସୁଶିକ୍ଷିତ ସେନାବଳ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ହେଲା।"

“ଓଗ ଏବଂ ସୀହୋନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ର ସଂଘର୍ଷରେ, ଲୋକମାନେ ସେହି ଏକେ ପରୀକ୍ଷ ।ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ, ଯାହା ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃଗଣ ଏତେ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତ ମାନର ଏହି ପରୀକ୍ଷ । ସେହି ସମୟଠାରୁ ଅନେକ ଅଧିକ କଠିନ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱ ର ଇସ୍ର ।ଏଲଙ୍କ ୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ଥିବା କଷ୍ଟ ସମୂହ ବହୁତ ବଢ଼ିଯାଇଥିଲା, କାରଣ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ଆଦେଶ ମିଳିଥିଲେ ମଧ ସେମାନେ ଆଗେଇଯିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥିଲେ। ଏହିପରିଭାବେ ପରମେଶ୍ୱ ର ଏବେ ମଧ ନିଜ ପ୍ର ଜାଙ୍କ ୁ ପରୀକ୍ଷ । କରନ୍ତ ି। ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସେହି ପରୀକ୍ଷ ।କୁ ସହିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତ ି, ସେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଏକେ ସ୍ଥ ।ନକୁ ଆଣନ୍ତ ି; ଏବଂ ଦ୍ୱ ିତୀୟଥର ପରୀକ୍ଷ । ଅଧିକ ସନ୍ନ ିକଟରେ ଆସିବ ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ୀଠାରୁ ଅଧିକ କଠିନ ହେବ। ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷ ।ରେ ଠିଆ ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଏହା ଚାଲିଥାଏ; କିମ୍ ୍ବା, ଯଦି ସେମାନେ ତଥାପି ବିଦ୍ରେ ।ହୀ ରହନ୍ତ ି, ପରମେଶ୍ୱ ର ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିଜ ଆଲୋକ ହଟାଇ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଅନ୍ଧ କାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତ ି।” Patriarchs and Prophets, 436, 437.